

Den anfægtede beslutning er ligeledes i strid med artikel 176 EF, da Kommissionen ikke kan forhindre medlemsstaterne i at yde et yderligere bidrag til klimabeskyttelsen ved at tilbagekalde de tildelte kvoter for emissioner, hvor de ikke har opfyldt deres formål.

Endelig har Kommissionen overset, at nye markedsdeltagere allerede derfor ikke kan blive »urimeligt forfordelt«, da efterfølgende tilpasninger alene kan foretages nedadgående. For så vidt er den anfægtede beslutning behæftet med en åbenbar fejlagtig begrundelse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Sag anlagt den 17. september 2004 af Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 17. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Polyelectrolyte Producers Group ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets og Kommissionens afgørelse — som er truffet inden for rammerne af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 59/2004 af 26. april 2004 (¹) om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen — hvorved det tillades Norge at anvende koncentrationsgrænser for det kemiske stof acrylamid, der er strengere end de grænser, der finder anvendelse inden for Fællesskabet, samt Fællesskabets holdning under vedtagelsen heraf, annulleres.
- Det fastslås, at fælleserklæring vedrørende EØS-aftalen — bilag II, kapitel XV — vedrørende revisionsklausulen på området for farlige stoffer, vedtaget i Det Blandede EØS-udvalg den 26. marts 1999 (²), i det omfang det herved tillades Norge at anvende koncentrationsgrænser for det kemiske stof acrylamid, der er strengere end de grænser, der finder anvendelse inden for Fællesskabet, er retsstridig og ikke finder anvendelse i forhold til sagsøgeren.
- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, der foreløbigt kan opgøres til 1 EUR, for det

tab, sagsøgeren har lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede retsakter, med tillæg af renter, idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at foretage en nøjagtig beregning og opgørelse af beløbet.

- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at der i mangel på nye fællesskabsregler ikke var hjemmel i EØS-aftalens artikel 102 til at vedtage de omtvistede foranstaltninger. Sagsøgeren mener desuden, at de omtvistede foranstaltninger har en hindrende virkning for de frie varebevægelser og dermed er en tilsidesættelse af EØS-aftalens artikel 1, 3 og 97. Sagsøgeren har også gjort gældende, at foranstaltningerne tilsidesætter artikel 30 og 31 i direktiv 67/548 (³). Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig, at der foreligger tilsidesættelse af generelle principper i fællesskabsretten, nærmere bestemt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, samt væsentlige formforskrifter, nemlig behovet for at høre Europa-Parlamentet, og begrundelsespligten.

Hvad angår erstatningskravet har sagsøgeren gjort gældende, at den på grund af de omtvistede foranstaltninger dels har lidt økonomisk skade, eftersom der har været behov for at mærke det i Norge solgte polyacrylamid med en mere restriktiv mærkning og med advarsler, hvilket har medført øgede omkostninger, dels har lidt ikke-økonomisk skade, idet de norske foranstaltninger, som Rådet og Kommissionen har tilladt, efter sagsøgerens mening har kastet et dårligt lys over klassificeringen af polyacrylamid ud over Norges grænser.

(¹) EUT L 277, s. 30.

(²) EFT C 185, s. 6.

(³) Rådets direktiv 67/548/EØF af 27.6.1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, EFT 1967 s. 211.

Sag anlagt den 16. september 2004 af Bart Nijs mod Den Europæiske Revisionsret

(Sag T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 16. september 2004 anlagt sag mod Den Europæiske Revisionsret af Bart Nijs, Bereldange (Luxembourg), ved avocat Fränk Rollinger, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den af Revisionsretten i forbindelse med forfremmelsesåret 2003 truffne afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklassen som sprogrevisor (i 2003: LA5).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Revisionsretten i forbindelse med det pågældende forfremmelsesår foretog en sammenligning af ansøgerne uden at tage hensyn til alle de oplysninger, som kunne danne grundlag for dens afgørelse, og uden at forholde sig upartisk, ligesom sammenligningen skete på et ulige grundlag, uden hensyntagen til tjeneestens interesse og på grundlag af oplysningskilder, som ikke kan sammenlignes og som angiveligt stammer fra en eneste revisor, hvis faglige kvalifikationer sagsøgeren betvivler.

Sag anlagt den 17. september 2004 af J mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af J, ved avvocato Carlo Forte.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. juni 2004 om afslag på sagsøgerens klager over de af samme myndighed truffne afgørelser af 31. oktober og 10. december 2003 om henholdsvis ikke at tildele sagsøgeren udlandstillæg og bosættelsespenge og at kræve tilbagebetaling af de herved modtagne beløb, idet artikel 4, stk. 1, litra a), sidste sætning i andet led, og artikel 5, stk. 1, i tjenestemandsvedtægtens bilag VII samt vedtægtens artikel 85 ikke blev fundet anvendelige.
- Annullation af de ovenfor nævnte afgørelser af 31. oktober 2003 og 10. december 2003.
- Kommissionen tilpligtes at træffe foranstaltninger, hvorved sagsøgeren genindsættes i sine rettigheder, herunder betaling af morarenter.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som forud for tiltrædelsen af en stilling som midlertidig ansat ved Kommissionen, Generaldirektoratet for Forskning, var ansat som forsker ved Consiglio Nazionale di Ricerca's (Det Nationale Forskningsråd) (CNR) hovedkontor i Bruxelles, har anfægtet Kommissionens afslag på at tildele hende udlandstillæg og bosættelsespenge.

Kommissionens indstilling hviler på den opfattelse, at CNR ikke er en del af den offentlige administration, og at dets aktiviteter ikke indgår i den italienske stats aktiviteter, idet rådet hverken repræsenterer den italienske stat eller dennes direkte interesser.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande først gjort gældende, at artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, og artikel 5, stk. 1, i vedtægtens bilag VII er anvendt forkert, idet sagsøgerens status som tjenestemand i den italienske stat bør medføre, at hun tildeles de afslæede godtgørelser. Det belgiske udenrigsministerium har anerkendt sagsøgerens status ved at udstede et »Specielt identitetskort« til hende med benævnelsen »Italiensk tjenestemand på officiel tjenesterejse i Belgien«.

Sagsøgeren præciseres herved, at CNR præsenterer sig som en offentligretlig juridisk person, som statsindretningen tildeler et kompetenceområde (henhørende under statsmagten), materielle ressourcer og en organstruktur, som netop består af offentlige tjenestemænd og de regler, der finder anvendelse på disse.

Sagsøgeren har også anført, at vedtægtens artikel 85 er tilisdesat for hendes vedkommende.

Sag anlagt den 20. september 2004 af Gregorio Valero Jordana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Gregorio Valero Jordana, Bruxelles, ved avocats Massimo Merola og Isabelle van Schendel, og med valgt adresse i Luxembourg.